

opusdei.org

# Fader Johannes själamässa: en jubelmässa

Den 26 november firade kardinal Anders Arborelius själamässan för f. Johannes i Domkyrkan. 16 präster koncelebrerade och 2 diakoner assisterade.

2018-11-30

F. Jorge de Salas predikan publiceras här.

”Bra, du har varit en god och trogen tjänare”. Med dessa ord välkomnar

Jesus hans barn som har varit honom trogna under sitt jordiska liv in i himlen. ”god”, ”trogen” och ”tjänare”.

Vi firar idag det heliga mässoffret för själen hos en broder till oss, som vi har glädjen att påstå har varit ”god”, ”trogen” och ”tjänare”. Vilken glädje för Jesus att kunna välkomna sina älskade i himlen!

Denna mässa är en *requiem*mässa, men jag skulle vilja påstå att den också är en *jubelmässa*, eftersom vi jublar och hyllar Gud i hans helgon, i hans goda barn som har levt ett troget kristet liv och som har levt för att tjäna Gud och sin nästa. Vi lovprisar dig Herre i dina tjänare!

Dagen då Johannes bestämde sig för att lämna allt och följa Jesus som numerarie-medlem i Opus Dei blev en årlig minnesdag för honom. Från och med den dagen, var det första Johannes gjorde när han vaknade

tidigt på morgonen att kyssa golvet och offra dagen till Herren med ordet ”*serviam*” (jag vill tjäna dig). Hans hängivelse gick *in crescendo*. Ibland undrade jag vad fader Johannes skulle ha gjort med sitt liv om han inte skulle ha följt Guds kallelse till att helga sig mitt i världen i ett apostoliskt celibat. Det är svårt att säga, eftersom han var oerhört begåvad, mångfacetterad och hade många intressen: Han kunde ha blivit professor eller vd på ett stort företag, men jag törs också säga att han mycket väl kunde ha blivit racebilförare, för han älskade bilar och han körde bil oerhört bra. Johannes hade verkligen många intressen, men dessa var alltid underordnade Guds vilja för honom.

En dag tillfrågades han om han kunde tänka sig att bli präst. Med samma entusiasm som han levde och arbetade som lekman mitt i världen, svarade han återigen Gud med ett

”serviam”. Han avslutade sina teologiska studier och blev prästvigd när han var 29 år. Och han prästvigdes för att tjäna, inte för att göra någon slags karriär, eller för att bli tjänad av andra.

F. Johannes tyckte mycket om att predika om den fattiga änkan i evangeliet, hon som i sin fattigdom gav Gud allt hon ägde: två kopparslantar; och Jesus lovprisade henne. Johannes ville leva och han levde som den änkan som gav Gud allt. Jag vet det för jag bevittnade hans andliga och asketiska kamp under 33 år, och för att han brukade bikta sig för mig, så som jag gjorde det hos honom så många gånger (och jag passar nu på att tacka honom offentligt för hans stora tålamod med mig, hans kloka råd, hans värme och uppmuntran för min personliga andliga kamp).

Som präst snålade Johannes inte. Han var generös, frikostig, i synnerhet med allt som hade med liturgin att göra. Hans motto var också att ge Herren det bästa, som Abel. Ett exempel bland många som jag kunde berätta om: En dag besökte jag fader Bertil Roslund på Sankt Görans sjukhus. F. Bertil berättade för mig om det djupa intryck han fick när dr. Bernaldo (som Bertil kallade Johannes) hade kommit till honom ett par dagar tidigare med det Allraheligaste för att ge Bertil kommunionen. F. Johannes var iklädd sutan, *rochett*, vit stola och han ordnade ett litet bord som ett altare för vår Herre som han lämnade på *korporalen*: då berättade F Bertil. ”så här bör man bära vår Herre!”. Johannes snålade inte. I tjänsten för Gud och våra bröder kan vi inte snåla! ”*serviam!*” Herre: vi alla som är här och deltar i den heliga mässan, vi vill tjäna dig!

F. Johannes strävade efter helighet; han predikade oavbrutet om att vi är kallade till helighet mitt i vardagen, mitt i världen, och om att vi kan och bör helga vår familj, vårt arbete, och om att vi kan och bör ”förvandla alla ögonblick och omständigheter i vårt liv till tillfällen att älska Kristus, att med glädje och i all enkelhet tjäna Kyrkan, den helige Fadern och alla människor samt med trons och kärlekens ljus upplysa de jordiska vägarna”.

Hans andliga liv grundades i medvetandet om av att vi är Guds älskade barn. Hur ofta upprepade han inte detta för oss! Vilken glädje han bör ha nu när han i himlen ser Gud ansikte mot ansikte som ett barn ser sin far och sin mor. Johannes förlitade sig på bönen. Han sade ofta ”låt oss be vår Herre om detta”, ”Låt oss anförtro detta böneämne till vår Herre”. Han bad rosenkransen dagligen med fromhet och mycket

tro. Jag kan vittna om det. Och han bad för oss alla.

Han har varit en hängiven bikt-fader och andlig ledare. Han bad och gjorde uppoffringar för alla dem som biktade sig för honom eller anförtrodde honom något i den andliga vägledningen. Han var övertygad om att det viktiga är vad den helige Ande gör och åstadkommer i våra hjärtan, och inte våra ord eller våra gärningar, hur duktiga de än må vara.

Låt mig berätta ett kärt minne. När jag tillfrågades om jag kunde tänka mig att komma till Sverige och arbeta här som präst började jag brevväxla med F. Johannes. Han var så entusiastisk över Sverige och Skandinavien att jag kände mig mycket trygg från allra första början. Jag hade inte mött honom förut. Men jag fick tillfälle att besöka hans mor som var änka och bodde i Bilbao. Jag

blev imponerad av henne: En mycket intelligent och distingerad dam som kunde allt om Sverige! Johannes höll henne mycket välinformerad och räknade med mammans förböner för det apostoliska arbetet här i Sverige. Hon ville så gärna komma hit och lära känna sonens nya hemland, men vår Herre hade andra planer och hon gick bort ganska så snart.

Herre: tack för att du har gett oss F.  
Johannes: han har varit en stor gåva för många av oss. Vår plikt nu är att be för honom, en plikt som vi uppfyller med glädje, men samtidigt har vi en annan plikt, en underbar sådan! och det är att räkna med honom som förebedjare i himlen. Vi kan anförtro honom så många böneämnen: såväl materiella som andliga! Vi har en bror, en vän i himlen som fortsätter att ta hand om oss; och nu på ett mycket mer effektivt sätt.



Herre: välsigna din Kyrka med många präster som f. Johannes!  
Välsigna Opus Dei, som är en liten del av Kyrkan, med många heliga kristtrogna som F. Johannes!  
Välsigna vårt land med många fina och generösa människor som F. Johannes!

Herre: ingjut i oss en stor kärlek till din vilja så att vi, var och en av oss som är här, och alla som inte kunde komma till detta eukaristifirande, kan höra från dig ”Bra, du har varit en god och trogen tjänare”.

Jungfru Maria, Himlens drottning och Kyrkans moder: du har i Johannes haft en älskad son. Hjälpt oss att följa hans exempel och hans hängivna liv i Kristi och Kyrkans tjänst. Amen.

---

pdf | Dokument automatiskt skapad  
från [https://opusdei.org/sv-se/article/f-  
johannes-sjalamassa-en-jubelmassa/](https://opusdei.org/sv-se/article/f-johannes-sjalamassa-en-jubelmassa/)  
(2025-04-07)